

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SLAVONSKOM BRODU
Trg pobjede 13
35000 SLAVONSKI BROD

Poslovni broj: P-186/2025-27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E I P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu po sutkinji toga suda Anđeli Bionda Martić, u parničnom postupku, u pravnoj stvari tužitelja Miroslava Lipovac, OIB: 67045612225, iz Zagreba, Celjska 34a, kojega zastupa punomoćnik Zoran Mataić, OIB: 04779896526, odvjetnik u Slavonskom Brodu, A. Cesarca 16, protiv tuženika PAN – Tvornica papira Zagreb d.o.o. u stečaju, OIB: 48630586213, iz Zagreba, Radnička cesta 173, zastupan po stečajnoj upraviteljici Josipi Jurčić, OIB: 70344385865, zastupana po punomoćnici Anđelki Kasum, OIB: 14409892508, odvjetnici u Zagrebu, Sarajevska cesta 68, radi utvrđenja prava vlasništva i predaje u posjed, nakon održane glavne i javne rasprave 1. travnja 2026., zaključene istog dana u nazočnosti tužitelja Miroslava Lipovca, osobno, punomoćnika tužitelja Zorana Mataića, odvjetnika u Slavonskom Brodu, punomoćnice tuženika Anđelke Kasum, odvjetnice u Zagrebu, nakon javne objave, 6. svibnja 2026.

r i j e š i o j e

I Utvrđuje se vrijednost predmeta spora u iznosu 13.272,28 EUR (trinaest tisuća dvije stotine sedamdeset i dva eura i dvadeset i osam centi).

II Odbija se kao neosnovan tuženikov prigovor litispendencije.

i

p r e s u d i o j e

I Tuženik PAN-Tvornica papira Zagreb d.o.o, u stečaju, Zagreb, Radnička 173, OIB: 48630586213, dužan je trpjeti da se na temelju ove presude u zemljišnim knjigama briše vlasništvo tuženika PAN-Tvornica papira Zagreb d.o.o u stečaju, Zagreb, Radnička 173, OIB: 48630586213, i upiše pravo vlasništva na ime Miroslav Lipovac iz Zagreba, Celjska 34, OIB: 67045612225 na nekretnini upisanoj u zk.ul.br. 11345 (prije 1928) k.č.br. 1734/2 (prije 846/3) k.o. Slavonski Brod u naravi skladište u Ulici Mile Budaka (prije Njegoševa) u Slavonskom Brodu površine 10968 m², te da preda tužitelju Miroslavu Lipovac u posjed predmetnu nekretninu slobodnu od osoba i stvari, sve u roku od 15 dana.

II Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev, u dijelu, koji glasi:

"Tužitelj Miroslav Lipovac, iz Zagreba, Celjska 34a je temeljem Ugovora o zamjeni nekrenatnina sklopljenog 17. travnja 1997. stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva na nekretninama nastavno navedenim k.č.br. 1734/2 (prije 846/3) upisane u zk.ul.br. 11345 (prije 1928) sa 10968 m2 k.o. Slavonski Brod, u naravi skladište u Ulici Mile Budaka (prije Njegoševa) u Slavonskom Brodu."

III Nalaže se tuženiku PAN-Tvornica papira Zagreb d.o.o, u stečaju, Zagreb, Radnička 173, OIB: 48630586213, da tužitelju Miroslavu Lipovac, iz Zagreba, Celjska 34, OIB: 67045612225, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.740,59 (tri tisuće sedam stotina četrdeset eura i pedeset i devet centi), zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 5. svibnja 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja Miroslava Lipovac, iz Zagreba, Celjska 34, OIB: 67045612225, za naknadnom troškova postupka, preko dosuđenog, u iznosu 2.071,91 EUR (dvije tisuće sedamdeset i jedan euro i devedeset i jedan cent).

V Nalaže se tužitelju Miroslavu Lipovac, iz Zagreba, Celjska 34, OIB: 67045612225, da tuženiku PAN-Tvornica papira Zagreb d.o.o, u stečaju, Zagreb, Radnička 173, OIB: 48630586213, naknadi prouzročene troškove pristupa ročištu 3. ožujka 2026. u iznosu od 166,18 EUR (jednu stotinu šezdeset i šest eura i osamnaest centi).

VI. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženiku PAN-Tvornica papira Zagreb d.o.o, u stečaju, Zagreb, Radnička 173, OIB: 48630586213 za naknadnom troškova pristupa ročištu 3. ožujka 2026., preko dosuđenog, u iznosu 762,82 EUR (sedam stotina šezdeset i dva eura i osamdeset i dva centa).

Obrazloženje

1. Tužitelj je ovome sudu 1. veljače 2011. podnio tužbu protiv tuženika, te je deklaratornim tužbenim zahtjevom tražio da se utvrdi da je tužitelj stekao pravo vlasništva na nekretnini upisanoj u zk.ul.br. 11345 (ranije 1928) k.o. Slavonski Brod, k.č.br. 1734/2 (ranije 846/3) u naravi skladište u ulici M. Budaka u Slavonskom Brodu, površine 10968 m2, temeljem valjanog ugovora o zamjeni nekretnina od 17. travnja 1997. godine, koji ugovor je sklopljen između tužitelja i TOB-a, pravnog prednika tuženika temeljem rješenja Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu broj: St-21/97-553 od 23. svibnja 2001. godine, a što je tuženik dužan priznati i tužitelju izdati tabularnu ispravu podobnu za zemljišnoknjižni prijenos prava vlasništva, a u suprotnom će tabularnu ispravu zamijeniti sudska presuda. Istom tužbom tužitelj je zahtijevao da sud naloži tuženiku da predmetnu nekretninu preda u posjed tužitelju, slobodnu od osoba i stvari te da ovaj sud izvrši uknjižbu prava tužiteljeva vlasništva na predmetnoj nekretnini, kao i da sud obveže tuženika da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka.

1.1. Tužitelj je u tužbi naveo da je on bio uknjižen kao vlasnik nekretnine upisane u zk.ul.br. 11345 (ranije 1928) k.o. Slavonski Brod, k.č.br. 1734/2 (ranije 846/3) u naravi skladište u ulici M. Budaka u Slavonskom Brodu, površine 10968 m². Nadalje, tužitelj je naveo kako je 10. rujna 1999. trgovačko društvo TOB d.d. u stečaju – sada Papirna industrija d.o.o., kao pravni slijednik, podnio je tužbu protiv Miroslava Lipovac radi utvrđenja ništavosti ugovora o zamjeni od 17. travnja 1997.g. koji postupak se vodio kod Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu br. P-494/99 i isti postupak je okončan presudom i rješenjem od 13. ožujka 2001. kojom presudom je prihvaćen tužbeni zahtjev pravnog prednika tuženika - TOB d.d. Slavonski Brod, a koja prvostupanjska odluka je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-2374/01 od 6. studenog 2001. S tim u svezi tužitelj je naveo da je u povodu revizije tuženika Vrhovni sud Republike Hrvatske ukinuo potonje navedenu presudu Visokog trgovačkog suda te je rješenjem od 3. srpnja 2023. poslovni broj: Rev-t-116/02 predmet vratio drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

1.2. Tužitelj je, nadalje, naveo da je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 6. rujna 2004. ponovno potvrđena odluka Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu br. P-494/99 od 13. ožujka 2001., da bi po reviziji tuženika Vrhovni sud Republike Hrvatske ponovno ukinuo drugostupanjsku presudu i vratio ga drugom vijeću toga suda na ponovno suđenje. Novom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod br. PŽ-4300/07 ukinuta je prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu br. P-494/99.

1.3. Tužitelj je naveo, da iako je presudom Trgovačkog suda u Slav. Brodu br. P-494/99 ugovor o zamjeni nekretnina od 17. travnja 1997. utvrđeni ništavim, navedenom odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske predmetna odluka je ukinuta slijedom čega je predmetni ugovor ponovno na snazi. Tužitelj je naveo kako je on zemljišnoknjižnom odjelu ovoga suda podnio prijedlog za provedbu predmetnog ugovora, a tuženik je na sve moguće načine pokušavao spriječiti provedbu istoga i to fiktivnim promjenama zemljišnoknjižnog stanja na temelju sporazuma o prijenosu prava vlasništva, odnosno ugovora o kupoprodaji od 3. srpnja 2009. ovjerenom po javnom bilježniku 16. studenog 2009. Nadalje, naveo je da je predmetne fiktivne promjene tuženik radio iako je znao da nije vlasnik predmetne nekretnine jer je znao za postojanje ugovora o zamjeni kojem nije dokazao ništavost te je znao i za prijedlog tužitelja za upis prava vlasništva na predmetnoj nekretnini. Tužitelj je naveo i kako on ima pravni interes za podnošenje predmetne tužbe jer je predmetna nekretnina njegova, također je naveo i kako postoji potreba za određivanjem privremene mjere.

1.4. Pored istaknutog tužbenog zahtjeva tužitelj je predložio određivanje osiguranja izdavanjem privremene mjere zabrane raspolaganja, otuđenja i opterećenja predmetne nekretnine, kao i zabilježbu zabrane na predmetnoj nekretnini u zemljišnoj knjizi, a privremena mjera predložena je do pravomoćnog okončanja konkretnog parničnog postupka.

1.4.1. Povodom prijedloga za određivanjem privremene mjere sud je održao ročište 18. ožujka 2011. te je isti dostavljen i tuženiku koji se u odgovoru na tužbu protivio određivanju privremene mjere, a sud je donio rješenje poslovni broj: P-288/11-12 od 26. travnja 2011., kojim rješenjem je odbijen prijedlog tužitelja za određivanjem

privremene mjere. Također, sud je rješenjem poslovni broj: P-288/11-4 od 3. ožujka 2011. odredio zabilježbu spora na nekretninama upisanim u zk.ul.br. 11345 k.o. Slavonski Brod, k.č.br. 1734/2, koje rješenje je potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj: GŽ-507/13-2 od 7. ožujka 2013.

1.5. Tužitelj je podneskom od 28. svibnja 2015. (stranica spisa 122 – 124) uredio tužbeni zahtjev u odnosu na inicijalno postavljeni tužbeni zahtjev na način da je zahtijevao utvrđenje da je tužitelj temeljem Ugovora o zamjeni nekretnina sklopljenog 17. travnja 1997. stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva na nekretnini upisanoj u zk.ul.br. 11345 (ranije 1928) k.o. Slavonski Brod, k.č.br. 1734/2 (ranije 846/3) u naravi skladište u ulici M. Budaka (prije Njegoševa) u Slavonskom Brodu, a tuženik je dužan priznati i trpjeti da se na temelju presude, po njoj pravomoćnosti u zemljišnim knjigama briše pravo vlasništva tuženika PAN – Tvornica papira Zagreb doo, Zagreb i upiše pravo vlasništva na ime Miroslav Lipovac, na predmetnoj nekretnini, kao i da se tuženiku naloži da predmetnu nekretninu preda u posjed tužitelja. Rješenjem donesenim na raspravni zapisnik od 6. prosinca 2016. sud je prihvatio tako uređeni tužbeni zahtjev, odnosno dopustio je preinaku, a tuženik se naknadno kasnijim podnescima pa i na ročištu 3. ožujka 2026. protivio preinaci. Predmetna odluka suda temelji se na odredbi članka 190. stavak 3. ZPP.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je prigovorio naznačenoj vrijednosti predmeta spora kao prenisko naznačenoj te je u tom smislu naveo kako naznačeni iznos od 10.000,00 kuna, a što nije razmjerno vrijednosti nekretnine koja je predmet postupka i u naravi je skladište površine 10968 m², stoga je predložio da sud odredi vrijednost predmeta spora. Tuženik je istaknuo i prigovor dvostruke litispendencije te je s tim u svezi naveo kako tužitelj zloupotrebljava procesna ovlaštena i neprestano pokreće nove sporove, iako se glede sporne nekretnine već vode parnični postupci.

2.1. Tuženik je naveo i kako je inicijalno postavljeni tužbeni zahtjev nedopušten jer se pravo vlasništva stječe upisom u zemljišne knjige, te je s tim u svezi naveo kako prema odredbi članka 187. stavak 1. ZPP-a tužitelj tužbom može tražiti od suda samo da utvrdi postojanje odnosno nepostojanje kakva prava ili pravnog odnosa ili istinitost ili neistinitost kakve isprave. Nadalje, naveo je kako je Ugovor o zamjeni nekretnina isprava temeljem koje je tužitelj ovlašten zahtijevati upis svog prava u zemljišne knjige, a što je tužitelj i učinio. Tuženik je naveo kako je o tom prijedlogu odlučivao ovaj sud pod brojem: Z-7861/08 te je tužitelj odbijen uz obrazloženje da u vrijeme podnošenja prijedloga tužitelj kao predlagatelj nije bio vlasnik nekretnina koje daje u zamjenu, te je mišljenje suda da nisu ispunjene pretpostavke iz članka 108. stavak 1. ZZK, da bi sud dopustio upis. Nadalje, naveo je da iz predmetne odluke proizlazi da je iz zemljišne knjige vidljivo da glede predmetnog upisa postoji zapreka koja se sastoji u činjenici da predlagatelj nije vlasnik nekretnina kojima raspolaže, iz kojeg razloga je valjalo prijedlog odbiti i odlučiti kao u izreci predmetnog rješenja. S tim u svezi tuženik je naveo kako je protiv predmetnog rješenja zemljišnoknjižnog rješenja tužitelj uložio žalbu. Tuženik je slijedom navedenoga naveo kako smatra da tužbeni zahtjev nije dopušten jer u trenutku podnošenja tužbe o prijedlogu tužitelja za upis njegova prava vlasništva na predmetnoj nekretnini temeljem Ugovora o zamjeni nekretnina nije pravomoćno odlučeno te jer sud nije ovlašten utvrditi da je tužitelj stekao pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini jer presuda ne može zamijeniti upis u zemljišne

knjige. U tom smislu naveo je kako sukladno Zakonu o zemljišnim knjigama presuda suda predstavlja pravni temelj za upis prava vlasništva u zemljišne knjige i zamjenjuje tabularnu izjavu. Tuženik smatra da bi sud bio ovlašten utvrditi da je tužitelj vlasnik spornih nekretnina, ali takav tužbeni zahtjev u inicijalno podnesenoj tužbi tužitelj nije postavio.

2.2. Tuženik je naveo kako je tužba neuredna, nedopuštena te po njoj nije moguće postupiti, te je naveo da postoji najmanje dvostruka litispendencija stoga je predložio sudu predmetnu tužbu odbaciti. Tuženik nije osporavao da se pred Trgovačkim sudom u Slavonskom Brodu, pod brojem: P-494/99 vodio parnični postupak te je tuženik smatrao da je odluka u navedenom predmetu prethodno pitanje za odluku u konkretnom parničnom postupku. Navedeno iz razloga što je predmet spora u predmetu Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu broj: P-494/99 utvrđenje ništavim ugovora temeljem kojega tužitelj zahtjeva da sud utvrdi da je tužitelj stekao pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini. Slijedom navedenoga tuženik je predlagao i određivanje prekida ovog postupka do pravomoćnog okončanja navedenog postupka pred Trgovačkim sudom u Slavonskom Brodu. Tuženik je naveo i kako je tužitelj presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: I KŽ-973/07-7 osuđen na kaznu zatvora u trajanju 4 godine zbog kaznenog djela zloporabe položaja i ovlasti iz članka 337. stavak 4. KZ-a, a u obrazloženju predmetne presude navedeno je da je pravni posao zamjene nekretnina TOB d.d. i Miroslava Lipovca sporan i upitan iz više razloga, a kako je to pravilno uočio i povezao prvostupanjski sud. Iz obrazloženja navedene presude proizlazi činjenica da je zapisnik sa skupštine društva TOB d.d. od 7. travnja 1997. sastavljen po javnom bilježniku Miji Vukoviću na nekoliko mjesta, sasvim određeno navodi da će stranke ugovora o zamjeni nekretnina čije se sklapanje dozvoljava i određuje biti s jedne strane TOB d.d., a s druge strane FRIGO-UNIRES d.o.o., a ne fizička osoba Miroslav Lipovac. S tim u svezi tuženik je naveo da je ugovor o zamjeni, na kojeg se tužitelj poziva nastao kao posljedica kaznenog djela, a za koje kazneno djelo je tužitelj osuđen na kaznu zatvora.

2.4. Tuženik je osporavao tužiteljeve navode u odnosu na stečaj društva PAN-Papirna industrija d.o.o., kao netočne i irelevantne. U tom smislu naveo je da je stečaj nad trgovačkim društvom PAN-Papirna industrija d.o.o. ukinut rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-3310/10-6 od 9. srpnja 2010.

3. Podneskom od 22. ožujka 2011. tužitelj je osporavao tuženikove navode iz odgovora na tužbu kao i istaknute prigovore. Tuženik je naveo kako vrijednost predmeta spora ne mora odgovarati vrijednosti nekretnine jer se radi o sporu radi utvrđivanja prava vlasništva. Također, tužitelj je osporavao i prigovor dvostruke litispendencije, u kojem smislu je naveo da je pred ovim sudom pod poslovnim brojem: P-1552/07 vođen postupak u povodu brisovne tužbe, a koji postupak je dovršen presudom kojom je odbijen tužbeni zahtjev, stoga isti nije u svezi s predmetom spora u konkretnoj pravnoj stvari. Tužitelj je osporavao i navode da bi on zlopotreblijavao procesna ovlaštena te je tvrdio suprotno, da upravo tuženik taj koji je pokušao Ugovor o zamjeni od 17. travnja 1997. proglasiti ništavim kako bi za sebe zadržao svu imovinu (danu i primljenu imovinu) koja je bila predmetom ugovora o zamjeni, a u kojim postupcima je uspio pred prvostupanjskim i drugostupanjskim sudom, dok te odluke nije ukinuo Vrhovni sud Republike Hrvatske svojim presudama broj: Rev-t-116/02 i

Rev-t-22/07, te vratio postupak na ponovno suđenje pred drugo vijeće koje je ukinulo prvostupanjsku presudu Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu broj: P-494/09. Tužitelj je naveo i kako je tuženik za vrijeme trajanja spora koristio svu imovinu iz ugovora te hipotekarno opteretio nekretninu kod Hypo banke i nije vratio kredite pa se radi namirenja tražbine banke provodi ovrha, a kako to proizlazi iz zemljišnoknjižnih izvadaka za zk.ul.br. 4342, 11345 i 10109. Tužitelj je naveo i kako je tuženik sklanjao imovinu od stečaja iako je u predstečajnom postupku otuđio tužiteljevu imovinu temeljem navedenih sporazuma, a koje je sklopio sam sa sobom, odnosno sa PAN-ovima. Tužitelj je naveo i kako je konkretni parnični postupak nastao iz protutužbenog zahtjeva od 15. studenog 2011. koji se vodio kod ovoga suda pod poslovnim brojem: P-102/11. Tužitelj je također naveo kako se protiv prijedlogu tuženika za prekidom konkretnog postupka, u tom smislu naveo je da ne vidi razlog za prekidom postupka osim da se tuženik dozvoli da i dalje godinama raspolaže imovinom tužitelja plodouživajući, opterećivajući i prebacivajući imovinu na druge tvrtke. Nadalje, tužitelj je naveo i kako kaznene sankcije tužitelja na koje se poziva tuženik nemaju veze s predmetnim nekretninama jer je takav zahtjev već odbijen rješenjem Visokog trgovačkog sud Republike Hrvatske presudom broj: PŽ-1994/09 od 13. studenog 2009. Tužitelj je naveo i kako je tuženik navodeći da je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-3310/10-6 od 9. srpnja 2010. ukinuto rješenje o otvaranju stečaja nad PAN-Papirna industrija d.d., izostavlja navesti da je predmetno rješenje ukinuto radi proceduralne greške te je vraćeno na ponovni postupak, ali da tim rješenjem nije ukinuta mjera zabrane otuđenja nekretnina određena predstečajnim rješenjem od 9. studenog 2009., ali je ista ukinuta rješenjem o otvaranju stečaja, te je obrisana zabilježba pod brojem: Z-9495/09 nakon čega se uslijedilo kolektivno prenošenje nekretnina čime su tužitelj i svi vjerovnici PAN-a ostali izigrani.

4. Podneskom od 28. svibnja 2015., tužitelj osim što je uredio tužbeni zahtjev kako je ranije navedeno pod točkom 1.5. obrazloženja, tužitelj je izvijestio sud da je o pitanju ništetnosti ugovora o zamjeni nekretnina, a koje pitanje je predjudicijelno za konkretan spor, donesena pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu u postupku broj: P-1875/13, koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-1360/14. Tužitelj je naveo kako je društvo PAN-papirna industrija d.o.o. s tuženikom PAN-tvornica papira d.o.o. Zagreb sklopilo sporazum o prijenosu prava vlasništva temeljem kojeg ugovora se tuženik uknjižio na predmetne nekretnine kao nepošteni stjecatelj. S tim u svezi tužitelj je naveo kako su PAN-tvornica papira d.o.o. i PAN-papirna industrija d.o.o. u vlasništvu iste osobe – Marinka Mikulića, te je ista osoba 3. srpnja 2009. potpisala predmetni sporazum i u ime stjecatelja i u ime otuđivatelja. Tužitelj je naveo kako je Marinko Mikulić znao da je glede predmetne nekretnine u tijeku spor te je on prijevarnim postupanjem prenio nekretninu na drugu tvrtku kako bi tužitelju otežao stjecanje predmetne nekretnine, znajući da će izgubiti spor jer je prije prijenosa (2007. godine) od strane Vrhovnog suda Republike Hrvatske bila ukinuta drugostupanjska odluka, a rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (2008. godine) i prvostupanjska presuda glede ništetnosti ugovora o zamjeni od 17. travnja 1997. te se već tada znalo da je predmetni ugovor (nepravomoćno) valjan. Tužitelj je naveo kako je iz povijesnih zemljišnoknjižnih izvadaka vidljivo da je u vrijeme prijenosa prava vlasništva na predmetnoj nekretnini bila upisana zabilježba pod brojem: Z-3356/08 i Z-7861/08, od strane tužitelja

Miroslava Lipovca. U svezi s navedenim, tužitelj je dodatno naveo kako je nerazumno i pravno nedopustivo da zastupnik tuženika nesavjesnim postupanjem sklapa pravni posao, konkretno sporazum – kupoprodajni ugovor između dva pravna subjekta istovremeno zastupajući obje tvrtke, a iz čega je vidljiva njegova namjera prijevara micanjem imovine radi gubljenja spora te otvaranjem stečajnog postupka nad PAN-papirna industrija d.o.o. Tužitelj smatra da je iz opisanog postupanja Marinka Mikulića vidljivo da je isti iskoristio i zloupotrijebio svoj položaj te nepoštenim postupanjem oštetio tužitelja navedenim sporazumom, kojeg je sačinio 3. srpnja 2009., a po javnom bilježniku ovjerio 16. studenog 2009.

5. Ovosudnim rješenjem poslovni broj: P-288/11-32 od 1. veljače 2017. postupak je prekinut do pravomoćnog okončanja parničnog postupka posl. br. P-52/14 ili dok sud ustanovi da više ne postoje razlozi da se čeka na završetak tog postupka, predmetno rješenje potvrđeno je rješenjem Županijskog suda u Osijeku poslovni broj: Gž-2509/2017-3 od 28. studenog 2017. Prekinuti postupak nastavljen je rješenjem poslovni broj: P-288/11-40 od 2. svibnja 2019., te je istim rješenjem sud prekinuo postupak radi otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, a nakon što je stečajni upravitelj preuzeo postupak isti je nastavljen ovosudnim rješenjem poslovni broj: P-288/11-42 od 7. lipnja 2019., te je po pravomoćnosti predmetnog rješenja postupak nastavljen pod poslovnim brojem: P-1159/2019.

6. U konkretnoj pravnoj stvari ovaj sud je donio rješenje poslovni broj P-1159/2019-9 od 6. prosinca 2019. kojim je odbacio tužbu smatrajući da je o zahtjevu tužitelja već odlučeno presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1360/2014-4 od 21. siječnja 2015., a isto rješenje ukinuto je rješenjem Županijskog suda u Karlovcu broj: Gž-14/2020-2 od 20. srpnja 2020. Nadalje, u ponovljenom postupku ovaj sud donio je presudu poslovni broj: 15 P-1159/2019-17 od 20. studenog 2020., kojim je odbio tužbeni zahtjev tužitelja. Predmetna presuda ukinuta je presudom Županijskog suda u Sisku, poslovni broj: Gž-526/2021-7 od 27. ožujka 2025. Sukladno uputi drugostupanjskog suda ovaj sud, u ponovljenom postupku ovaj sud treba utvrditi da li je ugovor o zamjeni nekretnina pravna osnova za tužiteljevo stjecanje vlasništva kčbr. 1734/2 (ranije 846/3), a uzimajući u obzir da je ugovor o zamjeni dvostrano obvezni ugovor, odnosno da li od ugovora o zamjeni obje ugovorne stanke (ili njihovi slijednici) imaju korist ili su imale. Ako je tome tako treba i utvrditi i da li je tuženik stekao spornu nekretninu u dobroj vjeri kad je zaključivan Sporazum o prijenosu prava vlasništva. Nadalje, prema uputi suda drugog stupnja ovaj sud treba otkloniti nejasnoće kako je upućen i utvrditi će da li tužitelj eventualno ima pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva, a uzimajući sve postupke u obzir koje su stranke vodile, nakon odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske u navedenim zemljišnoknjižnim predmetima, te naročito imajući u vidu da je ugovor o zamjeni dvostrano obvezni ugovor.

7. U tijeku postupka stranke su u bitnome ustrajale sa svojim navodima te su za vrijeme vođenja ovoga postupka pravomoćno okončani drugi postupci vođeni glede uknjižbe prava tužiteljeva vlasništva na predmetnoj nekretnini.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje da je na temelju Ugovora o zamjeni nekretnina, kojeg su 17. travnja 1997. zaključili tužitelj s jedne strane i prednik

tuženika - TOB d.d. s druge strane, stekao osnovu za stjecanje prava vlasništva na nekretnini označenoj kao k.č.br. 1734/2 (ranije k.č.br. 846/3) upisane u zk.ul.br. 11345 k.o. Slavonski Brod (ranije zk.ul.br. 1928) u naravi skladište u Ulici M. Budaka (ranije Njegoševa) u Slavonskom Brodu, pa je tuženik dužan trpjeti da se na temelju presude briše njegovo vlasništvo i upiše pravo vlasništva tužitelja, uz nalog tuženiku predati tužitelju spornu nekretninu u posjed.

8.1. U tijeku postupka među parničnim strankama nije bilo sporno je pravni prednik tuženika s tužiteljem zaključio Ugovor o zamjeni nekretnina od 17. travnja 1997., nije sporno niti da su vođeni parnični postupci radi utvrđenja ništetnim navedenog ugovora, a nije bilo sporno niti da je pravni slijednik TOB d.d. bila PAN - Papirna industrija - Tvornica kartona i kartonske ambalaže d.o.o. Donji Andrijevcu koje društvo je temeljem Sporazuma o prijenosu prava vlasništva od 3. srpnja 2009. prenijelo vlasništvo na tuženika (isto kao nesporno proizlazi iz zemljišnoknjižnih izvadaka koji prileže stranicama 7-10 spisa), uz napomenu da je prenositelja vlasništva i predsjednika uprave tuženika zastupala ista osoba Marinko Mikulić.

9. U ponovljenom postupku, radi pravilnog i potpunog utvrđenja svih činjenica o kojima ovisi odluka o glavnoj stvari, sukladno drugostupanjskoj uputi, ovaj sud proveo je dokazni postupak, u kojemu je izvršio uvid u cjelokupni spis predmeta, te su pročitane isprave i to: potvrda o imovnom stanju klasa: 034-04/2011-001/00171, urbroj: 513-00701/62/2011-02, od 12. siječnja 2011. (stranica spisa 6), izvadak za zk.ul.br. 11345 k.o. Slavonski Brod (stranica spisa 7-9), rješenje i presuda Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu broj: IV/P.494/99-24 (stranica spisa 10-14), presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj I Pž-237-4/01-2 od 6. studenog 2001. (stranica spisa 15-19), rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revt 116/02-2, od 3. srpnja 2003. (stranica spisa 20-22), rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revt 22/07-2, od 13. lipnja 2007. (stranica spisa 23-26), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj V Pž-4300/07-4, od 19. veljače 2008. (stranica spisa 27-30), podnesak PAN Papirne industrije od 13. studenog 2009. (stranica spisa 31-32), povijesni izvadak iz sudskog registra Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu (stranica spisa 34-41), rješenje Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj: P-288/11-4, od 3. ožujka 2011. (stranica spisa 42-43), rješenje Zemljišnoknjižnog odjela od 9. ožujka 2011. (stranica spisa 45), zapisnik od 18. ožujka 2011. (stranica spisa 80-81), rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: V Pž-1994/09-6 od 13. studenog 2009. (stranica spisa 85-86), presuda Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu broj: II/P-51/02-20 (stranica spisa 87-88, 250-251), ugovor o zamjeni od 17. travnja 1997. (stranica spisa 89-90), rješenje Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj: P-288/11-12, od 26. travnja 2011. (stranica spisa 94-97), rješenje Županijskog suda u Slavonskom Brodu broj: Gž-507/13-2, Od 7. ožujka 2013. (stranica spisa 100-101), presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: 45. P-1875/13 od 25. studenog 2013. (stranica spisa 103-121), presuda Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: 72. Pž-1360/14-4 od 21. siječnja 2015. (stranica spisa 125-135), rješenje Fine klasa: UP-I/110/07/14-01/6833, urbroj: 04-0614-6833-41, od 15. rujna 2014. (stranica spisa 137-138), zapisnik od 6. studenog 2015. (stranica spisa 144), rješenje Zemljišnoknjižnog odjela Slavonski Brod, broj: Z-2066/97 (stranica spisa 154), izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul.br. 1928 (stranica spisa 155), rješenje Ureda za katastarsko-geodetske poslove Slavonski Brod klasa:

UP/I-034-02/98-01/0939, urbroj: 2178-0604/042-98-2 od 17. srpnja 1998. (stranica spisa 156), posjedovni list za zk.ul.br. 2048 (stranica spisa 157-158), presuda Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu broj: II/P-51/02-20 (stranica spisa 159-160), ugovor Slavonske banke d.d. Osijek broj: 108/97 od 4. rujna 1997. (stranica spisa 161-163, 389-393), ugovor o kreditu Slavonske banke d.d. Osijek broj: 90/97 od 8. srpnja 1997. (stranica spisa 164-166), ugovor Slavonske banke d.d. Osijek broj: 69/97, Od 2. lipnja 1997. (stranica spisa 167-169), podaci iz sudskog registra trgovačkih društava u Republici Hrvatskoj (stranica spisa 170-174), povijesni izvadak iz sudskog registra (stranica spisa 175-192), izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul.br. 11345 (stranica spisa 193), elaborat o procjeni vrijednosti nekretnina stalnog sudskog vještaka Ivana Petrića (stranica spisa 194-198), podnesak PAN papirne industrije (stranica spisa 199-200), odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske (stranica spisa 201-202), rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U111-1328/2014, Od 19. studenog 2015. (stranica spisa 203-210), presuda Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: 72.PŽ1360/14-4 (stranica spisa 217-231), presuda Županijskog suda u Zagrebu broj: 68 GŽ-5229/16-3 od 11. listopada 2016. (stranica spisa 236-237), zapisnik ovoga suda od 16. prosinca 2016., (stranica spisa 238-239), sporazum o prijenosu prava vlasništva (stranica spisa 240-242), rješenje Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda Slavonski Brod broj: Z-2311/97, od 30. travnja 1997. (stranica spisa 246), rješenje Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda Slavonski Brod broj: Z-1111/97 od 28. veljače 1997. (stranica spisa 247), potvrda broj R 1-27/86, Kizv: 5917/97 i RI-27/86, Kizv: 5918/97 (stranica spisa 248-249), rješenje Zemljišnoknjižnog odjela Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj: Z-2066/97, od 18. travnja 1997. (stranica spisa 252), izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul.br. 1928 (stranica spisa 253-254), posjedovni list za zk.ul.br. 2048 (stranica spisa 255-259), arhivski izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul.br. 2048 (stranica spisa 260), posjedovni list za zk.ul.br. 4252 (stranica spisa 261-266), arhivski izvadak iz zemljišne knjige za zk.ul.br. 4252 (stranica spisa 267), izjava založnog dužnika (stranica spisa 268), aneks ugovoru o kreditu za ostale namjene broj: 69/97, od 2. lipnja 1997. (stranica spisa 269), potvrda broj RI-27/86 Kizv: 11989/97 (stranica spisa 270), ovršni prijedlog (stranica spisa 272-275), rješenje Trgovačkog suda u slavonskom Brodu broj: St — 21/97-553 (stranica spisa 277-279), rješenje Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu broj: St-21/97-531 (stranica spisa 280-281), rješenje Županijskog suda u Zagrebu broj: 68 GŽ-5229/16-3, od 11. listopada 2016. (stranica spisa 282-285, 362-363), odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: LI-111-5807/2010 (stranica spisa 286-303), zemljišnoknjižni izvadak za zk.ul.br. 13306 (stranica spisa 309-311), zemljišnoknjižni izvadak za zk.ul.br. 13422 (stranica spisa 311-313), zemljišnoknjižni izvadak za zk.ul.br. 2048 (stranica spisa 314-319), zemljišnoknjižni izvadak za zk.ul.br. 4252 (stranica spisa 320-323), podnesak tuženika od 7. ožujka 2008. (stranica spisa 324-330), rješenje Županijskog suda u Osijeku poslovni broj: GŽ-2509/2017-3, od 28. studenog 2017. (stranica spisa 336-337), presuda Županijskog suda u Bjelovaru poslovni broj: GŽ-33/2019-2 (stranica spisa 340-342), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, broj: 4 St-3415/17 (stranica spisa 343-344), čita se zapisnik od 2. listopada 2019. (stranica spisa 355), čita se zapisnik od 13. studenog 2019. (stranica spisa 365-366), rješenje Općinskog suda u slavonskom Brodu broj P-1 159/19-9, od 6. prosinca 2019. (stranica spisa 370-375), rješenje Županijskog suda u Karlovcu broj: GŽ14/2020-2, od 20.

srpnja 2020. (stranica spisa 384-385), čita se zapisnik od 4. studenog 2020. (stranica spisa 386), potvrda u postupku obnove ispravljanja zemljišnih knjiga za k.o. Brod za zk.ul.br. 4252 (stranica spisa 388), čita se zapisnik od 20. studenog 2020. (stranica spisa 398), presuda Županijskog suda u Sisku broj GŽ-526/2021-7 (stranica spisa 469-473) Izvršen je uvid u spis ovog suda br. P-219/18 te je izveden dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke u svrhu dokazivanja.

10. Druge dokaze sud nije izvodio iz razloga što bi isto bilo protivno načelu ekonomičnosti u smislu odredbe članka 10. stavka 1. Zakona o parničnom postupku, ("Narodne novine" broj: 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019. – dalje: ZPP), kao i ovlastima suda da u parničnom postupku izvede samo one dokaze koje su stranke predložile, a činjenično stanje u postupku je dovoljno utvrđeno za donošenje meritorne odluke.

11. Na temelju savjesne i brižljive ocijene svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, ovaj sud je u smislu odredbe članka 8. ZPP utvrdio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

12. Iz materijalnih dokaza koje je sud izveo u tijeku postupka, proizlazi:

- da su tužitelj i pravni prednik tuženika - TOB d.d. Slavonski Brod u stečaju 17. travnja 1997. zaključili ugovora o zamjeni nekretnina (stranica spisa 89-90), a predmet kojeg ugovora je i nekretnina označena kao k.č.br. 846/3 skladište u Njegoševoj ulici sa 1 ral i 1143 hvata, upisana u zk.ul.br. 1928 k.o. Slavonski Brod (sada zk.ul.br.11345 k.č.br. 1734/2 Skladište u ulici M. Budaka Slavonski Brod površine 10968 m2), koju nekretninu je u zamjenu TOB d.d. dao u vlasništvo tužitelju Miroslavu Lipovcu, istim ugovorom točkom IV TOB d.d. se obvezao ishoditi brisanje prava zaloga sa k.č.br. 846/3, upisanih u korist Podravka d.d. i Slavonska banka d.d., te se obvezao da će navedene terete prenijeti na svoje nekretnine, prema točki V ugovora stranke su se usuglasile da u posjed nekretnina koje su predmet zamijene stupaju od dana potpisa predmetnog ugovora,

- da je presudom Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu broj: P-51/2020 od 20. ožujka 2020., koja presuda je postala pravomoćna, utvrđeno da je tužitelj na temelju odluke društva Frigo Unires d.o.o. i Sporazuma sklopljenog s Frigo Unires d.o.o. stekao pravnu osnovu za upis prava vlasništva na nekretninama upisanim u zk.ul.br. 2048 .k.o. Slavonski Brod, dok nije razvidno da je predmetna presuda provedena u zemljišnim knjigama,

- da je rješenjem zemljišnoknjižnog odjela ovoga suda broj: Z-2066/97 od 18. travnja 1997. na temelju ugovora o zamjeni dozvoljen upis sporne nekretnine s imena TOB d.d. na tužitelja, a dozvoljen je upis nekretnina u iz zk.ul.br. 2048. k.o. Slavonski Brod s imena tužitelja na TOB d.d.,

- da je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: GZZ-81/198 od 2. svibnja 1997.g. temeljem zahtjeva za zaštitu zakonitosti preinačeno ovosudno rješenje Z-2066/97 i odbijen je prijedlog za uknjižbu na nekretninama upisanim u zk.ul.br. 2048 k.o. Slavonski brod (s tužitelja na TOB d.d.), jer u vrijeme podnošenja

prijedloga za upis (18. travnja 1997.) nisu kao vlasnici predmetne nekretnine bili uknjiženi niti TOB d.d., niti tužitelj,

- da je rješenjem zemljišnoknjižnog odjela ovoga suda Z-2311/97 od 5. svibnja 1997. (stranica spisa 246-245), dozvoljena uknjižba prava vlasništva tužitelja na nekretninama Frigo Uniresa d.o.o upisanih u zk.ul.br. 2048 k.o. Slavonski Brod, a koje rješenje je preinačeno rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Gzz-50/1998 od 10. prosinca 1998. na način da je odbijen prijedlog tužitelja da se upiše kao vlasnik na nekretnina Frigo Uniresa d.o.o. upisanim u zk.ul.br. 2048 k.o. Slavonski Brod, jer ne postoji izjava Frigo Uniresa d.o.o. da pristaje na upis, a niti isprava temeljem koje se upis traži,

- da je rješenjem zemljišnoknjižnog odjela ovoga suda broj: Z-7861/08 od 25. studenog 2009. odbijen prijedlog tužitelja od 26. rujna 2008. za uknjižbu prava vlasništva temeljem Ugovora o zamjeni (istovremeni upis objema strankama ugovora u korist), pa i za sada spornu nekretninu (zk.ul.br. 11345 k.o. Slavonski Brod), jer ta k.č.br. u trenutku podnošenja prijedloga za upis je u vlasništvu Štefancić Željka iz Gornje Vrbe, a ne u vlasništvu stranaka,

- da je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1875/13 od 25. studenog 2013. (saodbijen tužbeni zahtjev pravnog slijednika TOB d.d. na utvrđenje da je predmetni Ugovor o zamjeni od 17. travnja 1997. ništav, između ostalih, i u pogledu sporne nekretnine, a tužitelj je odbijen s protutužbenim zahtjevom za utvrđenje vlasništva i sporne k.č.br. iz razloga što se vlasništvo ne stječe zaključenjem ugovora, nego upisom u zemljišne knjige, a navedeni Ugovor o zamjeni je pravna osnova za stjecanje prava vlasništva na nekretnine, a način stjecanja je upis u zemljišne knjige (sve potvrđeno i revizijskom odlukom Vrhovnog suda broj: Revt-2/16-2 od 26. travnja 2017.),

- da je presudom ovoga suda broj: P-219/18 od 26. listopada 2018. tuženik odbijen s tužbenim zahtjevom za utvrđenje da je navedeni Ugovor o zamjeni raskinut,

- da je presudom Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu (sada Trgovački sud u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu) broj: P-494/99 od 13. ožujka 2001. utvrđeno da je taj ugovor ništav i Miroslavu Lipovac kao tuženiku u tom predmetu je naloženo da tužitelju TOB d.d. u stečaju vrati nekretninu,

- je presuda Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu broj: P-494/99 od 13. ožujka 2001. potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-2374/01 od 6. studenog 2001., a koja presuda je ukinuta odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Rev-t-116/02 od 3. srpnja 2003. (stranica spisa 20-22),

- da je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-4300/07 19. veljače 2008. ukinuta presuda Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu broj: P-494/99 od 13. ožujka 2001.,

- da iz rješenja Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Revt-22/07-2 od 13. lipnja 2007. ukinuta presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-9105/03-2 od 6. srpnja 2004. (stranica spisa 23-26),a kojom presudom je opet

utvrđen ništavim Ugovor o zamjeni te određeno brisanje vlasničkih prava tužitelja na predmetnim nekretninama uz privremenu mjeru zabrane njihovog otuđenja i svakog raspolaganja te je Vrhovni sud Republike Hrvatske predmet vratio sudu, ali pred izmijenjeno vijeće na ponovno suđenje. Iz navedenog proizlazi da su najkasnije koncem 2007. godine TOB d.d. i njegov pravni sljednik znali i morali znati kako odluka kojom se utvrđuje ništavim Ugovor o zamjeni, brišu vlasnička prava tužitelja i zabranjuje mu raspolaganje, nije pravomoćna.

- da je rješenjem Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu broj: St-97/553 od 27. kolovoza 2001.- zaključen stečajni postupak vođen nad stečajnim dužnikom TOB d.d. te da je stjecatelj cjelokupne imovine stečajnog dužnika postao stečajni vjerovnik PAN-tvornica kartona i kartonske ambalaže d.o.o., Donji Andrijevc, dok je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu broj: 4St-3415/17 od 16. srpnja 2018. otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom PAN-tvornica papira d.o.o., Zagreb,

- da je tužitelj je u postupku koji se kod ovog suda vodio pod brojem P-221/14 tražio utvrđenje ništetnosti Sporazuma o prijenosu prava vlasništva PAN papirna industrija Tvornica kartona i kartonske ambalaže d.o.o. i PAN-papirna industrija – TRGOPROMET d.d. tužbu povukao, što je sud utvrdio rješenjem od 30.ožujka 2015.g.,

- da je PAN –Papirna industrija d.o.o. Zagreb zastupan po predsjedniku uprave Marinku Mikuliću dana 3. srpnja 2009. sa tuženikom, kojeg je također zastupao predsjednik uprave Marinko Mikulić, zaključio Sporazum o prijenosu prava vlasništva –Ugovor o kupoprodaji (ovjeren po javnom bilježniku Robertu – Antonu Čečatka u Slavonskom Brodu broj: OV-7789/09 od 16. studenog 2009. -dalje: Sporazum – stranica spisa 240-242) kojim je prenositelj-prodavatelj prenio na tuženika vlasništvo nekretnina koje su predmet tužbenog zahtjeva,

- da je rješenjem o ovrsi Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu posl.br. Ovr-245/01 od 11. prosinca 2001. (stranica spisa 273-274) utvrđeno da je tužitelju naloženo udaljenje i uklanjanje svih njegovih stvari iz predmetnih nekretnina (i nekretnine koja je predmet ovoga postupka) te je Zaključkom ovoga suda poslovni broj: Ovr-24/02-2 od 28. siječnja 2002. određeno njihovo prisilno ispražnjenje (stranica spisa 359-360).

12.1. S obzirom da su navedeni materijalni dokazi sudske odluke, ovjereni ugovori, odnosno isprave koje je u propisanom obliku u izdalo državno tijelo granicama svoje nadležnosti, uzimajući u obzir da su određene činjenice utvrđene ranije donesenim pravomoćnim sudskim odlukama, u smislu odredbe članka 230. ZPP, uz smislenu primjenu članka 221. ZPP, navedene isprave prihvatio i cijenio ih vjerodostojnim.

13. U tijeku postupka sud je izveo dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke u svrhu dokazivanja te je tužitelj Miroslav Lipovac saslušan na ročištu 16. prosinca 2016. iskazao da je 17. travnja 1997.g. s TOB d.d. zaključio ugovor o zamjeni nekretnina. Nadalje, iskazao je da je predmetnim ugovorom dao u zamjenu svoje nekretnine upisane u zk.ul.br. 2048 u Kumičićevoj ulici trgovačkom društvu TOB d.d. Slav. Brod. Nadalje, iskazao je kako se na nekretninama koje je TOB d.d. dao u zamjenu TOB d.d. uknjižio svoje pravo vlasništva. S obzirom na učinjenu zamjenu, iskazao je kako

je TOB d.d. njemu dao svoje nekretnine između ostalog i predmetnu k.č.br 846/3 skladište u Njegoševoj ulici, a što odgovara novoj k.č.br 1734/2 k.o. Brod skladište u ulici M. Budaka. S tim u svezi iskazao je kako se on na predmetnim nekretninama koje mu je u zamjenu dao TOB d.d. on upisao kao vlasnik predmetnih nekretnina i takvo stanje bilo je 6-7 godina. Međutim, kod Trgovačkog suda u Slav. Brodu vođen je postupak pod br. P-494/99 i u tom postupku utvrđen je ništavim ugovor o zamjeni nekretnina, čime je brisano tužiteljevo pravo vlasništva ne predmetnim nekretninama koje je dobio u zamjenu od TOB d.d. i to k.č.br. 1734/2 (prije čestica 846/3). Nadalje, iskazao je kako se nakon toga kao pravni slijednik TOB d.d. pojavio se PAN – Papirna industrija koji se umjesto TOB d.d. uknjižio kao vlasnik predmetne čestice 1734/2. Tužitelj je nadalje, iskazao kako je između PAN-a papirne industrije d.o.o. i ovdje tuženika PAN tvornica papira Zagreb d.o.o. 3. srpnja 2009. zaključen sporazum o prijenosu prava vlasništva (ugovor o kupoprodaji) koji je ovjeren kod javnog bilježnika 16. studenog 2009., a na temelju tog Sporazuma na k.č.br. 1734/2 kao vlasnik uknjižen je tuženik PAN – Tvornica papira Zagreb. U odnosu na postupak koji je vođen pred Trgovačkim sudom u Slavonskom Brodu pod brojem: P-494/99, iskazao je da je nakon ukidbene odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, postupak je nastavljen kod Trgovačkog suda u Zagrebu te je donesena prvostupanjska presuda broj: P-1875/13, a povodom žalbe tužitelja i protutuženika PAN – Papirna industrija d.o.o. Zagreb u tom predmetu, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donio je odluku broj: PŽ-1360/14 od 21. siječnja 2015.g. kojom je odbio žalbu tužitelja i preinačio protutužbu na način da je tužitelj odbijen s protutužbenim zahtjevom. Tužitelj je naveo kako je navedenim presudama Trgovačkog suda u Zagrebu i Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske odbijena tužba i protutužba te je na taj način ugovor o zamjeni ostao na snazi. Nadalje, iskazao je da je u odnosu na rješenje zemljišnoknjižnog odjela ovog suda br. Z-7861/08 od 25. studenog 2009.g. kojim je odbijen tužiteljev prijedlog za uknjižbu prava vlasništva, drugostupanjski sud potvrdio navedeno rješenje.

13.1. U ponovljenom postupku, sud je ponovno, u svrhu utvrđivanja volje ugovornih strana dodatno saslušao tužitelja na ročištu održanom kod ovoga suda 1. travnja 2026. Tužitelj je u svom iskazu naveo da je on bio vlasnik većinskog dijela dionica u tadašnjem TOB d.d., a ujedno je obnašao i funkciju predsjednika nadzornog odbora u TOB d.d. Predmetne nekretnine koje su mu od strane TOB d.d. dane u zamjenu bile su u to vrijeme u prodaji, ali zbog visine procijenjene vrijednosti nisu se prodale. S tim u sveti iskazao je kako je on u to vrijeme posjedovao 2 poslovna centra i više nekretnina, a u jednom od poslovnih centara bilo je sjedište njegova trgovačkog društva Frigo-unires d.o.o. i on je u navedenom trgovačkom društvu ostvarivao dobit. Međutim, došlo je do financijskih nemogućnosti u određenom dijelu poslovanja pa je poslovanje bilo otežano, stoga je on odlučio da se ne zadužuje i ne podiže kredit, nego je odlučio preuzeti nekretnine trgovačkog društva Frigo-unires d.o.o., , tako da se je on odrekao dobiti koja je ostala trgovačkom društvu Frigo-unires d.o.o., a na sebe je preuzeo nekretnine koje je zatim zamijenio s nekretninama TOB d.d. Nadalje, iskazao je da je on pri tome TOB d.d. dao novoizgrađeni poslovni centar kojega je izgradio vlastitim sredstvima i tada utrošio više milijuna njemačkih maraka, a na sebe je preuzeo nekretnine koje se nisu uspjele prodati. Iskazao je kako je on u to vrijeme imao "duple nekretnine", odnosno imao je 2 poslovna centra. U nekretninama koje je

preuzeo on je koristio skladište u kojem je bila smještena Hrvatska vojska 301. LOB, a također je nekretninu na korzu - TC Vesna, dao u zakup, a kao i poslovne prostore u Strossmayerovoj ulici i to trgovcima DM, Boso, Birotehna — Brod na Savi, a od kojih zakupnika je ubirao zakup. Nadalje, iskazao je kako se jednako tako i TOB d.d. koristio nekretninama koje je tužitelj TOB d.d. dao u zamjenu, zapravo je i ranije bio u tom poslovnom prostoru pa iz njega nije niti iselio. Nadalje, u odnosu na zemljišnoknjižne upise iskazao je kako su vođeni sudski postupci i sve do 18. travnja 1997. su sve nekretnine koje je on dao u zamjenu bile njegovo vlasništvo i u zemljišnoj knjizi uknjižene na tužiteljevo ime. Tuženik je u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o zamjeni bio upoznat sa zemljišnoknjižnim stanjem jer je odluku o sklapanju predmetnog ugovora donio je nadzorni odbor TOB d.d. s tužiteljem, kao predsjednikom na čelu, a skupština društva je podržala takvu odluku dok je TOB d.d. kao i Frigo-unires d.o.o. koristio tužiteljeve poslovne prostore, tužitelj od njih nije naplaćivao najamninu. Također, tužitelj je iskazao kako je on od strane tuženika prisilno istjeran iz nekretnina koje su mu dane u zamjenu, odnosno istjerani su najmoprimci koji su bili u najmu poslovnih prostora i tužitelj je iz tog razloga napustio Slavonski Brod jer se bojao za sebe i svoju obitelj. U odnosu na korist koju je stekao predmetnim ugovorom o zamjeni iskazao je kako je on sagradio poslovni centar s 9 rashladnih komora, a koji je tada bio najbolji i najmoderniji poslovni centar u Republici Hrvatskoj, i kao takav tužitelju nije bio potreban jer je bio prevelik i odgovarao bi društvima koja bi imala na stotine trgovina, a upravo takav je bio TOB d.d. S tim u svezi iskazao je kako je TOB d.d. sigurno imao koristi jer je dobio takav poslovni centar, a u odnosu na koji je ostvario i kredite s obzirom na vrijednost istoga, dok je tužitelj u zamjenu dobio poslovne prostore koje je davao u zakup, ubirao zakupninu i samim time imao korist. Nadalje, iskazao je kako je on tada bio vrlo mlad, u dobi od 30-32 godine, i volio je firmu, nikada nije imao ni primisao da ošteti TOB d.d., dapače, ostavio je dobit kako bi se poslovanje firme nastavilo i nadao se da će se on osigurati tek time što će imati privatno vlasništvo na nekretninama koje je planirao davati u najam. Također, iskazao je kako tada nije bio pravno potkovan i danas, u ovim godinama, bi donio drugačije odluke nego što je tada u mladosti. Iskazao je i kako mu je naloženo napusti TOB d.d., jer je takva odluka "došla s vrha" i tu se radilo o vrlo opasnim ljudima. U odnosu na činjenicu da je obnašao dužnost predsjednika nadzornog odbora TOB d.d. i bio vlasnik trgovačkog društva Frigo-unires d.o.o., iskazao je kako je bio vlasnik dionica u TOB d.d. u 97% te je samim time obnašao i dužnost predsjednika Nadzornog odbora i mogao je donositi odluke kako je htio, međutim te odluke su kontrolirane od strane dviju revizijskih tvrtki, a postojale su i službe kao i skupština koje su vršile kontrolu. S obzirom da je iskazao da je mogao donositi odluke kako sam htio, pojasnio je da to podrazumijeva da je bio i odgovoran za svaku odluku koju je donio. Nadalje, iskazao je kako je u konkretnom slučaju odluka o sklapanju konkretnog ugovora o zamjeni posljedica odluke donesene temeljem dogovora tužitelja i direktora, a koju je podržao nadzorni odbor i skupština društva TOB d.d., to je bila poslovna odluka. Nadalje, u odnosu na dio njegova iskaza u kojemu je naveo da je poslovni centar koji je dao u zamjenu bio velike vrijednosti, iskazao je kako je vrijednost nekretnina koje su bile predmet zamjene procijenjena temeljem elaborata o pretvorbi, one su bile u prodaji, bila je naznačena njihova vrijednost i kupio ih je po toj vrijednosti. Nekretnine koje je tužitelj dao u zamjenu procijenjene su po

sudskom vještaku Tužitelj je iskazao kako on smatra da ono je dobio u zamjenu je moglo biti samo manje vrijednosti od onoga što je dao. Iskazao je i kako je prilikom sastavljanja zapisnika došlo do lapsusa, pogreške u pisanju jer je umjesto njega bila navedeno trgovačko društvo Figo-unires d.o.o. S tim u svezi iskazao je da je izvršen ispravak i taj ispravak je ovjeren po javnom bilježniku, te je iskazao da on prilikom potpisivanja odobrenja skupštine nije uočio da nije naznačen on kao fizička osoba, nego da je naznačena Frigounires d.o.o., odnosno iskazao je kako na odobrenju bio naveden Figo-unires d.o.o. i Miroslav Lipovac. Nadalje, iskazao je da se tada brinuo kako isplatiti ljude, ali kada je saznao za navedenu pogrešku nazvao je javnog bilježnika i on mu je rekao da će se izvršiti ispravak pa je bio kod njega i to je ispravljeno i ovjereno. U odnosu na navode tuženika o kaznenom postupku koji je vođen protiv njega iskazao je kako kazneni postupak nema veze, stavili su mu na teret svašta, između ostalog i prodaju ostale imovine, ali o tome je sve dostavio u sudski spis i sve je transparentno. Tužitelj je iskazao i kako se TOB d.d. se upisao kao vlasnik predmetnih nekretnina, ali tu je bilo pogrešaka u gruntovnici, a nakon godinu i pol dana nakon što je tužitelj bio upisani vlasnik proveden je zahtjev za zaštitu zakonitosti pa je utvrđeno da taj ugovor ne proizvodi pravne učinke, nakon čega je tužitelj pokrenuo postupak poslovni broj P-51/02 kod ovog suda, a u kojem postupku je pravomoćno dokazao da su nekretnine koje je dao u zamjenu bile njegove, da ih je legalno stekao, jer se postupka vodio radi utvrđivanja valjanosti predmetnog ugovora i dokazano je da je on valjan čime je poništena ranija odluka o ništetnosti.

13.1. Iskaz tužitelja sud je prihvatio u cijelosti, isti je cijenio iskrenim jer je tužitelj iskazivao životno i uvjerljivo, a činjenice o kojima je iskazivao potvrđuju i materijalni dokazi koji prileže spisu.

14. Na temelju izvedenih dokaza sud je nesporno utvrdio da je nekretnina koja je predmet tužbenog zahtjeva bila predmetom Ugovora o zamjenik od 17. travnja 1997., kojega je tužitelj sklopio s prednikom tuženika TOB d.d. U tom smislu, a s obzirom da iz priloženih izvadaka iz sudskog registra nesporno proizlazi da je tuženik pravni sljednik tužitelja, prigovor nedostatka pasivne legitimacije nije osnovan. Nadalje, nesporno je da je tužitelj u zemljišnoj knjizi bio uknjižen kao vlasnik sporne nekretnine (rješenje Z-2066/97, a prema njegovu iskazu ugovor je konzumiran te je bio i u posjedu predmetne nekretnine). Međutim, tužiteljevo pravo vlasništva je brisano, očito jer je u tijeku trajanja navedenog postupka pred Trgovačkim sudom u predmetu P-1875/13 bila donesena ranije presuda kojom je utvrđeno da je navedeni Ugovor o zamjeni ništav (a mogući su i drugi razlozi brisanja), pa je i u ovršnom predmetu Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu Ovr-245/02 od 11. prosinca 2011. tužitelju naloženo da preda spornu nekretninu. Nesporno je da je tuženik uknjižen na predmetnoj nekretnini temeljem Sporazuma iz 2009. godine,

14.1. Nadalje, nesporno je utvrđeno da je presudom Trgovačkog suda u Slavonskom Brodu broj: 494/99 24, od 13. ožujka 2001. koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ 2374/01 2 od 6. studenog 2001., utvrđen ništavim Ugovor o zamjeni dok je rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Revt 116/02 2 od 3. srpnja 2003. prihvaćena revizija tužitelja (tamo tuženika) i ukinuta presuda Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske te je predmet vraćen drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje, a da bi potom Vrhovni

sud Republike Hrvatske, rješenjem broj: Revt 22/07 2 od 13. lipnja 2007. ponovno ukinuo presudu Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ 9105/03 2 od 6. srpnja 2004. kojom je opet utvrđen ništavim Ugovor o zamjeni te određeno brisanje vlasničkih prava tužitelja na predmetnim nekretninama uz privremenu mjeru Zabrane njihovog otuđenja i svakog raspolaganja te predmet vratio tom sudu, ali pred izmijenjeno vijeće na ponovno suđenje. Slijedom navedenoga ovaj sud zaključuje da su najkasnije krajem 2007. godine su TOB d.d. i njegov pravni sljednik znali i morali znati kako odluka kojom se utvrđuje ništavim Ugovor o zamjeni, brišu vlasnička prava tužitelja i zabranjuje mu raspolaganje, nije pravomoćna.

14.2. Nesporno je utvrđeno i kako se tuženik na temelju Sporazuma uknjižio u zemljišnoj knjizi kao vlasnik predmetnih nekretnina, rješenjem Općinskog suda u Slavonskom Brodu, stoga je tužitelj podnio tužbu u konkretnoj pravnoj stvari 1. ožujka 2011. protiv tuženika, kao stjecatelja predmetne nekretnine na temelju odredbe čl. 125. st. 1. i 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14 -dalje u tekstu: ZVDSP).

15. U odnosu na temelj uknjižbe tuženikova prava vlasništva na predmetnoj nekretnini, sud smatra važnim istaknuti kako je u nesporno utvrđeno da je u Sporazumu (2009. godine) Marijan Mikulić označen predsjednikom uprave PAN - Papirne industrije d.o.o., prenositelja-prodavatelja predmetnih nekretnina, ali i kao osoba ovlaštena za zastupanje, predsjednik uprave tuženika, kao stjecatelja-kupca predmetnih nekretnina.

15.1. Za stjecanje prava vlasništva nekretnine nije dostatno samo da je neka osoba prva zatražila upis u zemljišnu knjigu već je potrebno da je to učinjeno u dobroj vjeri, a tužbeni zahtjev kod višestrukog otuđenja iste nekretnine koja je upisana u zemljišnu knjigu mora glasiti na brisanje prava vlasništva tuženika iz zemljišne knjige i uknjižbu prava vlasništva na toj nekretnini u korist tužitelja. Navedeno proizlazi iz odredbe članka 125. stavak 1. ZVDSP koji propisuje da će vlasništvo steći ona osoba koja je u dobroj vjeri prva zatražila upis u zemljišnu knjigu ako su ispunjene i sve ostale pretpostavke za stjecanje vlasništva, dok je u stavku 2. istoga članka propisano da brisanje upisa ove osobe i uknjižbu u svoju korist može zahtijevati osoba kojoj je otudivatelj otuđio nekretninu, ako dokaže da stjecatelj nije postupio u dobroj vjeri jer je, u trenutku kad je sklopio pravni posao s otudivateljem, znao da je nekretnina drugomu već valjano otuđena i predana u samostalni posjed. . (isto *Županijski sud u Zagrebu presuda poslovni broj: GŽ-2512/2020 od 31. kolovoza 2021.*)

15.2. Kako je u tijeku postupka temeljem navedenog Sporazuma sud nesporno utvrdio da je ista osoba zastupala prenositelja –prodavatelja i stjecatelja –kupca (tuženika) kod sklapanja Sporazuma, na siguran je način moguće utvrditi da tuženik nije postupao u dobroj vjeri jer je u trenutku sklapanja ovog pravnog posla s otudivateljem znao i morao znati da je nekretnina već valjano otuđena tužitelju te da ne postoji pravomoćna sudska odluka kojom bi Ugovor o zamjeni bio utvrđen ništavim a tužitelju se zabranilo raspolaganje odnosno, odredilo brisanje njegovih vlasničkih prava. (isto *Županijski sud u Zagrebu presuda poslovni broj: GŽ-2512/2020 od 31. kolovoza 2021.*)

S tim u svezi valja istaknuti kako je nesporno utvrđeno da je presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: P-1875/13 od 25. studenog 2013. pravomoćno odbijen tužbeni zahtjev pravnog sljednika TOB d.d. na utvrđenje ništetnim Ugovora o zamjeni glede nekretnine koja je predmet tužbenog zahtjeva jer je taj dio presude potvrđen presudom Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj: PŽ-1360/14-4 od 21. siječnja 2015., a u odnosu na utvrđenje prava vlasništva tužitelja ta presuda je preinačena i odbijen protutužbeni tužitelja samo zato, jer tužitelj zaključenjem Ugovora o zamjeni nije stekao pravo vlasništva na predmetnim nekretninama, a što se stječe upisom u zemljišne knjige pa se ne može tražiti da ga se utvrdi vlasnikom nekretnine dok je Ugovor o zamjeni pravna osnova za stjecanje prava vlasništva na nekretnini a način stjecanja uknjižba u zemljišne knjige. Nadalje, nesporno je utvrđeno i da je presudom Općinskog suda u Slavonskom Brodu posl.br. P-219/18-7 od 26. listopada 2018. koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Bjelovaru posl.br. GŽ-33/2019-2 od 14. veljače 2019., pravomoćno odbijen i zahtjev tuženika kao tužitelja na utvrđenje da je Ugovor o zamjeni od 17. travnja 1997. godine raskinut.

16. Tužba od 1. ožujka 2011. u ovoj pravnoj stvari podnesena je u roku iz članka 125. stavak 2. ZVDSP sa konačnim tužbenim zahtjevom na utvrđenje od 28. svibnja 2011., kojim se zahtjeva utvrđenje da je tužitelj stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva na označenoj nekretnini te kojim zahtjevom se od suda brisanje vlasništva tuženika i upis prava vlasništva tužitelja, tužbeni zahtjev je valjalo ocijeniti osnovanim u dijelu kojim je naloženo tuženiku trpjeti da se na temelju ove presude u zemljišnim knjigama briše vlasništvo tuženika PAN –Trgopromet d.d. i upiše pravo vlasništva na ime Miroslav Lipovac jer, sukladno odredbi članka 125. stavak 2. ZVDSP tužbeni zahtjev mora glasiti na brisanje prava vlasništva tuženika iz zemljišne knjige i uknjižbu prava vlasništva na tim nekretninama u korist tužitelja.

16.1. Navedeno iz razloga jer je nedvojben utvrđeno kako tuženik kao stjecatelj, nije stekao vlasništvo predmetnih nekretnina u dobroj vjeri jer je znao i morao znati (ugovor je za obje ugovorne strane zastupala ista osoba) da stvar glede koje se zaključuje Sporazum nije vlasništvo prenositelja-prodavatelja. (*isto Županijski sud u Zagrebu presuda poslovni broj: GŽ-2512/2020 od 31. kolovoza 2021.*)

17. S obzirom na prihvaćanje dijela tužbenog zahtjeva primjenom odredbe članka 125. ZVDSP kao i činjenicu da tuženik nije bio u pravnom odnosu sa tužiteljem glede predmetnih nekretnina, neosnovan je dio tužbenog zahtjeva kojim tužitelj traži utvrđenje da je stekao pravnu osnovu za stjecanje prava vlasništva na označenim nekretninama u odnosu na tuženika, a zaštitu svojega vlasničkog prava tužitelj postiže brisanjem tog prava s imena tuženika na svoje ime. S obzirom na ranije navedene Ovršne postupke ovoga suda Ovr-24/02-1 je tužitelj zatražio zaštitu u smislu odredbe članka 161. st. 1. ZVDSP prema kojoj vlasnik ima pravo zahtijevati od osobe koja posjeduje njegovu stvar predaju te stvari a s obzirom da su ispunjeni uvjeti predviđeni odredbom članka 162. stavak 1. ZVDSP odnosno, tužitelj je dokazao svoje pravo od osobe koja posjeduje njegovu stvar, zahtijevati da mu ona preda svoj posjed te stvari i to tako, da je dokazao da je stvar koju zahtjeva njegovo vlasništvo i da se nalazi u tuženikovu posjedu, stoga je u tom dijelu tužbeni zahtjev kao osnovan sud prihvatio.

18. U tijeku postupka, tuženik je već u odgovoru na tužbu istaknuo prigovor naznačenoj vrijednosti predmeta spora navodeći da je ista suviše nisko naznačena i ne odgovara vrijednosti nekretnine koja je predmet ovoga postupka. Tužitelj je kao vrijednost predmeta spora naznačio iznos od 10.000,00 kuna, a što je 13.272,28 EUR. Odredbom članka 40. stavak 2. ZPP, propisano je da kada se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčanu svotu, mjerodavna je vrijednost predmeta spora koju je tužitelj naznačio u tužbi. Nadalje, odredbom članka 40. stavak 3. ZPP propisano je da ako je tužitelj u slučaju iz stavka 2. članak 40. ZPP vrijednost predmeta spora naznačio očito suviše visoko ili suviše nisko, tako da se postavlja pitanje stvarne nadležnosti, sastava suda, vrste postupka, prava na izjavljivanje revizije, ovlaštenja na zastupanje ili prava na naknadu troškova postupka, sud je ovlašten, ne samo po prigovoru tuženika, već i po službenoj dužnosti, brzo i na prikladan način, provjeriti točnost naznačene vrijednosti te rješenjem protiv kojeg nije dopuštena posebna žalba odrediti vrijednost predmeta spora. Uzimajući u obzir podatke u tužbi i podatke koji proizlaze iz spisa prigovor tuženika u pogledu pogrešno naznačene vrijednosti predmeta spora u tužbi je neosnovan. Naime, predmetni parnični postupak pokrenut je temeljem stvarnopravnog zahtjeva radi utvrđenja pravne osnove za stjecanje prava vlasništva na nekretnini, a u kojem slučaju za utvrđenje vrijednosti predmeta spora nije mjerodavna vrijednost nekretnine, odnosno u postupku radi utvrđenja prava vlasništva vrijednost predmeta spora ne mora biti podudarna s vrijednošću nekretnine. Slijedom navedenoga, temeljem odredbe članka 40. stavak 2. ZPP sud je ocijenio prigovor tuženika neosnovanim, te je odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 13.272,28 EUR te je odlučio kao u izreci. S tim u svezi valja istaknuti kako bi se, s obzirom da je glavna rasprava zaključena, kao vrijednost predmeta spora mogao uzeti iznos od .

6.630,00 EUR, samo ako je tužitelj propustio odrediti vrijednost predmeta spora, a i sud isti nije odredio do zaključenja glavne rasprave (članak 40. stavak 4. i 5. ZPP), a što ovdje nije slučaj jer je tužitelj naznačio vrijednost predmeta spora, te je odlučeno kao pod točkom I. izreke rješenja.

19. U odnosu na istaknuti prigovor dvostruke litispendencije, sud je temeljem dostavljenih rješenja o postupcima vođenim između istih stranaka, ali i uvidom u eSpis utvrdio da postupci koji su vođeni nemaju istu činjeničnu i pravnu osnovu, koja bi bila identična s ovim postupkom. Naime, iz stanja spisa razvidno je da konkretni parnični postupak i drugi postupci koji su vođeni nemaju identičan objektivni identitet spora kako u pogledu nekretnine, tako niti u pogledu prava koje tužitelj traži. Uzimajući u obzir da temeljem odredbe članka 7. stavak 1. ZPP i članka 219. stavak 1. ZPP, tuženik na kojemu je teret dokazivanja nije dokazao da parnica teče među istim strankama glede iste pravne stvari, to je sud utvrdio da nisu ispunjene pretpostavke iz članka 194. stavak 3. ZPP pa je prigovor dvostruke litispendencije cijenio neosnovanim, te je isti odbio pa je odlučeno kao pod točkom II. izreke rješenja.

20. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka se na odredbi članka 154. stavak 3. i članka 155. ZPP, te je ista uzimajući u obzir da tužitelja zastupa punomoćnik iz redova odvjetnika, sukladno utvrđenoj vrijednosti predmeta spora od 13.272,28 EUR, odmjerena u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/2023., 107/2025. - dalje: Tarifa). Sud je troškove postupka odmjerio u skladu sa odredbom Tbr. 52. toč. 3. Tarife vodeći računa o odredbi članka 155. ZPP. Vrijednost boda utvrđena je primjenom odredbe Tbr. 54. Tarife (1bod=2eura).

20.1.. Tužitelju su kao osnovani troškovi priznati:

- trošak sastava tužbe u iznosu 200,00 EUR sukladno Tbr. 7. točka 1. Tarife,
- trošak sastava podnesaka od 22. ožujka 2011., 10. siječnja 2017., 20. prosinca 2024., 8. listopada 2025. svaki u iznosu 200,00 EUR sukladno Tbr. 8. točka 1. Tarife, odnosno ukupno 800,00 EUR,
- trošak sastava podnesaka od 21. listopada 2015., 14. rujna 2021., 26. veljače 2025. svaki u iznosu 100,00 EUR sukladno Tbr. 8. točka 3. Tarife, odnosno ukupno 300,00 EUR,
- trošak zastupanja na ročištima 18. ožujka 2011., 16. prosinca 2016., 13. studenog 2019., 4. studenog 2020., 1. travnja 2026. svaki u iznosu od 200,00 EUR svako sukladno Tbr. 9. točka 1. Tarife, odnosno ukupno 1.000,00 EUR,
- trošak pristupa ročištu 2. listopada 2019. u iznosu od 50,00 EUR sukladno Tbr. 9. točka 3. Tarife,
- trošak pristupa ročištu za objavu presude 6. prosinca 2019. u iznosu 100,00 EUR sukladno Tbr. 9. točka 3. Tarife,
- trošak sastava žalbe od 19. prosinca 2019. u iznosu 250,00 EUR sukladno Tbr. 9. točka 1. Tarife
- trošak sastava žalbe od 30. studenog 2020. u iznosu 250,00 EUR sukladno Tbr. 9. točka 1. Tarife.

20.2. Zbrojem navedenih iznosa utvrđuje se da je sud osnovanim troškovima tužiteljici priznao iznos od 2.950,00 EUR na koji iznos je sud tužitelju priznao i PDV od 25% sukladno Tbr. 46 što iznosi 737,50EUR, odnosno ukupno 3.687,50 EUR.

20.3. Pored navedenoga sud je osnovanim troškom priznao i trošak sudske pristojbe na presudu 53,09 EUR jer je tužitelj sukladno Z Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine", broj:118/18., 51/23., dalje: ZSP/23) kao podnositelj tužbe obavezan platiti pristojbu na prvostupanjsku presudu. Zbrojem svega navedenoga sud je osnovanim priznao i tužiteljici dosudio iznos od 3.740,59 EUR.

20. 4. Kamate na trošak su temeljem članka 30. stavak 2. Ovršnog zakona ("Narodne novine" br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17, 131/20, 114/22, 06/24 – dalje: OZ) u svezi s člankom 151. ZPP dosuđene od presuđenja do isplate.

21. Sud je neosnovanim utvrdio više zatražene troškove na ime sastava podnesaka od 21. listopada 2015., 14. rujna 2021., 26. veljače 2025. jer sukladno Tbr. 8. točka 1. Tarife sud je za ranije podneske, 4. obrazložena tužitelju priznao iznos po punoj tarifi, pa je za ostale sukladno Tbr. 8. točka 3. Tarife priznao samo 50% od iznosa iz Tbr. 7. točka 1. Tarife. Pored toga sud nije priznao niti više zatraženi iznos za zastupanje na ročištu 2. listopada 2019. jer je isto odgođeno, te nije priznao trošak pristupa ročištu 3. ožujka 2026. jer je isto odgođeno krivnjom tužitelja. Sud nije priznao niti trošak sastava žalbe od 10. veljače 2017. jer s podnesenom žalbom tužitelj nije uspio pa ovaj sud cijeni da je navedeni trošak bio nepotreban. Sud tužitelju nije priznao niti zatražene troškove podnesaka od 14. rujna 2021., 26. veljače 2025. te sastava zahtjeva za delegaciju spisa i sastava zahtjeva za izuzeće jer tužitelj nije dokazao da je predmetne radnje poduzeo po punomoćniku, a iz spisa je razvidno da je veći broj podnesaka sam tuženik uputio sudu bez punomoćnika. Zbrojem svih navedenih

iznosa prema podnesenom troškovniku sud je utvrdio neosnovanim iznos od 2.071,91 EUR.

22. Na ročištu za glavnu raspravu određenom za dan 3. ožujka 2026. sud je namjeravao izvoditi dokaz saslušanjem tužitelja, koji nije pristupio te je ročište odgođeno na prijedlog tužiteljeva punomoćnika. S obzirom na navedeno punomoćnica tuženika potraživala je naknadu troškova postupka u iznosu od 500,00 EUR pristupa ročištu, pdv na navedeni iznos od 125,00 EUR, kao i putni trošak u iznosu 0,80 EUR po kilometru, za relaciju Zagreb-Slavonski Brod-Zagreb od 380 km, što iznosi 304,00 EUR na ime putnog troška odnosno ukupno 929,00 EUR.

22.1. Odredbom članka 156. stavak 1. ZPP propisano je da je stranka dužna neovisno o ishodu parnice nadoknaditi protivnoj stranci troškove koje je uzrokovala svojom krivnjom ili slučajem koji se njoj dogodio. Na temelju citirane zakonske odredbe i članka 269. stavak 1. ZPP, s obzirom da tužitelj nije pristupio na predmetno ročište radi saslušanja, da svoj izostanak nije opravdao, sud cijeni da je osnovan zahtjev tuženika da mu tužitelj nadoknadi troškove. Osnovanim troškom sud je tužiteljici priznao iznos od 50,00 EUR na ime zastupanja na ročištu sukladno Tbr. 9. točka 3. Tarife, kao i PDV na taj iznos u iznosu 12,50 EUR sukladno Tbr. 46. Tarife. Sud je osnovanim tuženiku priznao putni trošak računajući udaljenost Zagreb-Slavonski Brod-Zagreb 192 km u jednom smjeru, priznajući naknadu od 0,27 EUR po kilometru. Ukupno je je sud na ime putnih troškova priznao iznos od 103,68 EUR, koji iznos je sud cijenio osnovanim i nužnim u smislu odredbe članka 155. ZPP. (isto *Županijski sud u Puli-Pola broj: GŽ-649/2023-2 od 11. rujna 2023.*) Ukupno je osnovanim sud priznao i dosudio tuženiku iznos od 166,18 EUR. Stoga je sud za više zatraženi iznos od 762,82 EUR odbio zahtjev tuženika kao neosnovan.

23. Slijedom svega navedenoga odlučeno je kao u izreci presude i rješenja

Slavonski Brod, 6. svibnja 2026.

Sutkinja

Anđela Bionda Martić

Uputa o pravnom lijeku: Protiv presude i rješenja dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi u 3 (tri) istovjetna primjerka odnosno putem e-komunikacije, ovom sudu, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud (članak 348. Zakona o parničnom postupku).

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Potvrđeni prijepis presude stranka može preuzeti neposredno u sudu istoga dana (članak 335. Zakona o parničnom postupku).

DNA:

1. Tužitelj Miroslav Lipovac po punomoćniku Zoranu Mataiću, odvjetniku u Slavonskom Brodu
2. Tuženik PAN-tvornica papira d.o.o. po punomoćnici Anđelki Kasum, odvjetnici u Zagrebu

Broj zapisa: **9-30887-9c37d**

Kontrolni broj: **0e903-4e2b7-4a518**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.